ОСОБЕНО МНЕНИЕ

Към решението по конст.дело № 31/1998 г.

С решение от 1 април 1999 г. Конституционният съд отхвърли искането на главния прокурор за установяването на противоконституционност на разпоредбата на чл.34 ал.1 от Закона зца застраховането/ЗЗ/,както и за несъответствие с международни договори,по коитоБългария е страна.

Първата частг на това решение съм подписал с особено мнение,тъй като намирам,че атакуваната разпоредба наистина противоречи на основния закон.

Съгласно чл.34 ал.1 ЗЗ отказът на компетентния административен орган за издаване на разрешение за извършванена застрахователна дейност не подлежи на съдебно обжалване.

Намирам,че с това ограничаване правото на обжалване на административни актове се нарушава един изключително важен конституционен принцип зеа правовия ред /чл.4 К/ в правовата демократична държава.

Става дума за "общата клауза" за обжалването на администрпативните актове за тяхната законосъобразност пред съд.С чл.120 ал.2 от Конституциута това общо правило е утвърдено като водещ принцип на съдебен контрол върху администрацията.

Наистина с дадената възможност на законодателя с изречението в края на този текст "в особени случаи" да ограничава това право ,се създава изключение от общото правило.

Конституционният съд обаче е имал възможност да посочи,че такива "особени случаи" могат да бъдат само тогава,когато с отнемане правото за обжалбване на административен акт пред съд се защитава един по-висш конституционен принцип или конституционни права,които трябва да имат предимдство пред правото на съдебна защита.

В случая нито е твърдяно Нявма такова нещо в мотивите на закона/,нито може да бъде съзрян някакъв конституционен принцип,който би могъл да бъде засегнат от това,че отказите за даване на разрешение за застпрахователна дейност могат дабъдатобжалвани пред съд.В никаква степен тук не може да се говоприза защита интереса на застрахованите.Не може да се подържа/впрочем това не се подържа нито в решението,нито в някое от становищата,че административният орган може да откаже издаването на разрешение за застрахователна дейност в нарушение на изискванията на закона/или по-точно-въпреки, пче кандидата

изпълнява тези изисквания/ по свое усмотрение,уражнявайки дискреционна власт.

На второ място Конституционният съд в практиката си по чл.120 ал.2 е приел още един много важен критерий,а имено,че законодателят би могъл в особени случаи да въведе изключение по отношение на "общата клаза",но това той не може да направи в ущърб на остновнни конституционни принципи и на защитени от конституцията основни права.В случая е засегнато п равото на всеки да получи еднаква правни условия за стапонска дейност /чл.19 ал.2 от Конституцията/.

ДИМИТЪР ГОЧЕВ